

EGLUTĒ

SPALIS
1986

2
apr.

TURINYS

- 3 RAGANĖLIŲ NAKTIS, A. Paškevičienė
- 4 UGNĖS UODEGA, E. Tošė
- 9 JUOKŲ MAIŠELIS
- 10 ŠV. PRANCIŠKUS IR VILKAS, par. R. Jotvingytė
- 15 ŠV. PRANCIŠKUS, O.M.
- 19 PROTO MANKŠTA, V. Bučmienė
- 23 VORAI, A. Vygantienė
- 28 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 32 NAUJI LEIDINIAI

PIEŠINIAI

- R. Čereškaitė — 3
- E. Muliolienė — 4
- A. Balukas — 5, 6, 7
- J. Paukštienė — 8
- M. Eidukevičiūtė — 10, 15, 16, 17, 18, 26
- K. Juzaitytė — 11
- A. Sruoginienė — 12
- P. Osmolskis — 12, 20, 22
- I. Normantaitė — 24, 27
- A. Trinkūnas — 25

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nek. Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$10.00; vieno numerio kaina — \$1.00.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260. Yearly subscription—\$10.00; single copy—\$1.00. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

RAGANĖLIŲ NAKTIS

Alė Paškevičienė

Raganėlė išsižiojo
Ir keistai nusišypsojo.
Ji įniko mane sekti
Visą šią vaiduoklių naktį.

Bėgu, bėgu ir sustoju:
Saldainiukus suskaičiuoju.
Raganėlių daug matyti, —
Jos negali pasivyti!

PASAKŲ pėdsakais

UGNĖS UODEGA

Emerencijonas Tošė

Ugnei nesiseka. Kai vaikai žaidžia kavonėm, ji nieko nesuranda. Kai žaidžia gaudynėm, ji nieko nepagauna. Pagaliau ji visai nebenori žaisti.

— Nenoriu, — nutarė Ugnė. — Aš noriu tik susiriest į kamuolį ir gulėt vienoj vietoj. Kaip katė. . . Ir judint tik patį uodegos galiuką.

Bet, jei nori judinti uodegos galiuką, reikia turėti uodegą. Ugnė tai labai gerai supranta. Ji turi susitaupiusi pinigų — penkis dolerius.. Pasiėmusi visus savo pinigus, Ugnė eina uodegos pirkti.

Pirmiausia ji užaina į krautuvę, kur parduoda vištų sparnus, kojas ir kaklus. Čia yra ir jaučių liežuvių, ir paršiukų uodegyčių, ir kiaulių kojų. Tai mėsinė. Čia Ugnės mama perka dešras, kumpį ir kartais — kalakutą.

Ugnė žiūri, bet katės uodegos ji neranda. Kai nematai ko nori, reikia paspausti mygtuką. Ugnė paspaudžia ir ateina mėsaininkas. Jis baltai apsirengęs, bet jo pilvas labai nešvarus. Ugnė mandagi, ji jam nieko apie tai nesako, tik gražiai paprašo:

— Aš norėčiau ilgos, juodos katės uodegos.

— Katės uodegos? — nustebęs pakartoja mėsaininkas.
— Kad niekas kačių uodegų nevalgo. Mes parduodam tik tokią mėsą, kurią žmonės valgo.

— Tai kas parduoda kačių uodegas?

— Pabandyk kailių krautuvėje. . .

— Ačiū, — padėkojo Ugnė ir nuėjo į kailių krautuvę.

Kailių krautuvėje buvo daug kailinių paltų, kepurų, pirštinių. Buvo ir senoviškų lapių su uodegomis, kurias seniau moterys apie kaklą nešiodavo. Dabar jų niekas nepirko. . . Tačiau, katės uodegų nesimatė. Ugnė pašaukė pardavėją.

— Noriu nusipirkti juodą katės uodegą — už penkis dolerius, — paprašė ji.

— Katės uodegą? Kad niekas kačių uodegomis nesi-
puošia! Mes kačių uodegų neparduodam. . . O gal šita
graži laputė. . . — pasiūlė pardavėja.

Bet Ugnė nenorėjo laputės. Ji išėjo iš kailių krautuvės
labai nusiminus.

Eina sau Ugnė gatve, lūpą patempus. Ji taip nori
uodegos, taip labai nori uodegos. Galvoja Ugnė, galvoja
apie ilgą, gražią, juodą katės uodegą. Ji net mato, kaip
ta uodega turi atrodyti. . . Ir staiga — kažkas ima jai da-
rytis. Ji pradeda keistai jaustis — visai keistai, lyg kokia
virvė jai užpakaly kabotų. .

Apsisuka Ugnė ir žiūri — ogi paskui ją velkasi ilga, graži, tikra katės uodega. Bet tai ne katės uodega — tai Ugnės uodega!

Eina Ugnė ir uodega iš paskos velkasi. Ugnė sustoja, sustoja ir uodega. Ugnė kraiposi — ir uodega taip pat.

Kai Ugnė bėga per smėlį, uodega palieka takelį; kai eina per purvyną, uodega nubrėžia liniją. O jei Ugnė nenori, kad uodega žeme vilktųsi, persimeta ją per ranką.

Grižusi namo, Ugnė pasižiūri į mamos veidrodį. Tikrai, — užpakaly jai kabo graži, ilga, juoda uodega. Ugnė šypsosi.

Eina Ugnė miesto gatve, o žmonės, pamatę juodą, kailiuotą gyvatę besirangančią šaligatvyje, bėga šalin. Įsižiūrėję, jog tai yra Ugnės uodega, vieni alpsta, kiti iš batų išvirsta.

Vaikai seka Ugnę iš paskos. Jiems labai įdomi Ugnės uodega. Vaikai nutaria steigti klubą. Mergaitės pasivadiną Kačių Klubu.

— Mes norim būti Katinai, — sako berniukai.

— Ne! — nesutinka mergaitės. — Negalit naudoti mūsų vardo, nei mūsų ženklo. Sugalvokit savo klubą!

Berniukai įsteigia Šunų Klubą. Jų svarbiausias įstatymas: visada kariauti su Uodeguotų Kačių Klubu (UKK). Pamatę Katę, jie turi vytis ir pastumt, arba atimt pieną, kurį neša vyriausiai Katei, Ugnei. Jei kuris Šunų klubo narys patempia Ugnę už uodegos, iš karto tampa tos dienos pirmininku!

Visos Katės pasidaro po uodegą. Susitikusios, jos viena kitai turi sakyti "miau". Ir dar kitų slaptų žodžių turi, kurių niekas kitas nesupranta. Kas nori priklausyti Uodeguotų Kačių Klubui, turi pasižadėti negerti nei sunkos, nei sodės, nei vandens — tik pieną.

Vyriausioji Katė — Ugnė — sėdi ant trijų minkštų išsiuvinėtų pagalvėlių ir valdo Kates. Joms liepia atnešti jai pieno ir kimštų pelių. Ugnė daro kimštų pelių rinkinį.

— Jei neturi pelės, ar gali atnešti meškiuką, — klausia jauniausioji Klubo narė.

Ugnė pagalvoja, pagalvoja ir pasako:

— Gerai, gali atnešti ir meškiuką. . .

Visos Katės Ugnę labai myli ir jos mielai klauso. Juk ji vienintelė visame pasaulyje turi tokią ilgą, gražią, juodą, **TIKRĄ** uodegą. . .

Juokų Maišelis

Kalbasi Rimas ir Linas:

- Kaip mama sužinojo, kad tu nesiprausei?
- Pamiršau sušlapinti muilą...

Mikutis pirmą sykį aplankė zoologijos sodą. Močiutė klausia:

- Kaip tau patiko žvėriukai?
- Patiko, močiute. Tik man atrodo, kad kengūra ir dramblys turėtų pasikeisti uodegomis.

Raganytė ir raganiukas gavo po obuolį:

- Būk atsargus. Ten gali būti kirminas...
- Kai aš valgau obuolį, tegu kirminas būna atsargus!

Kalbasi Tomas ir Romas:

- Aš pažįstu žmogų, kuris kas rytą tris kartus perplaukia ežerą.
- Tai labai juokingas dalykas!
- Kodėl?
- Kam jis neperplaukia ketvirtą kartą, kad sugrįžtų į krantą, kur paliko savo drabužius?

Mokytoja klasei liepė parašyti rašinį šia tema: "Ką daryčiau, jei laimėčiau 5 milijonus dolerių". Visi mokiniai smarkiai dirbo, tik viena Aldutė įdavė tuščią lapą.

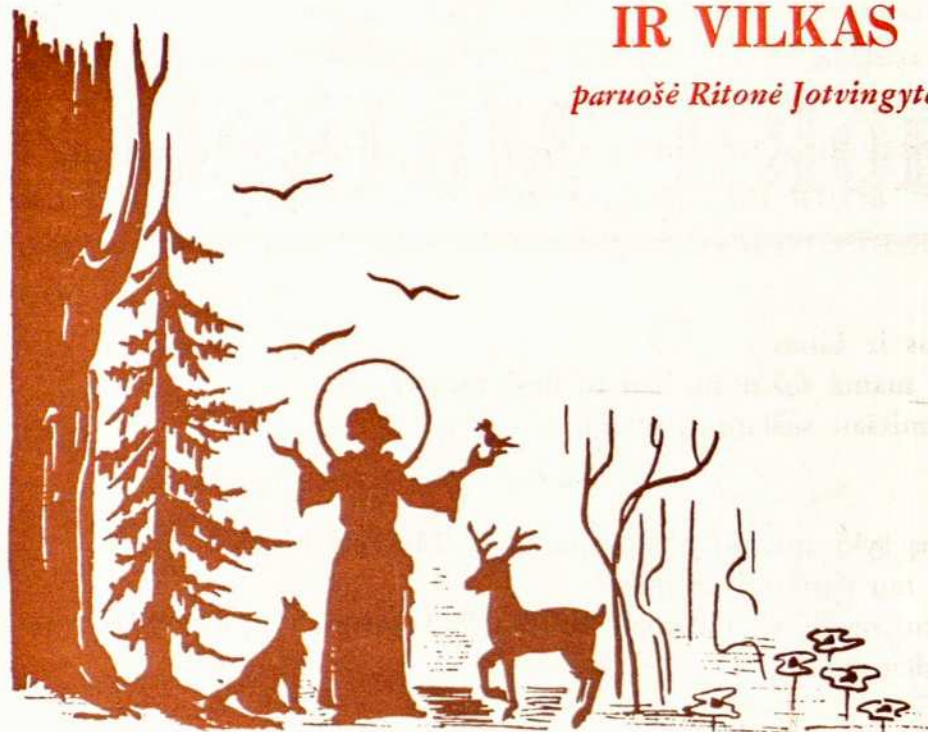
- Aldute, kodėl nieko neparašei?
- Jei laimėčiau tiek pinigų, aš nieko ir neveikčiau...

Kuo panašūs kompiuteris ir robotas?
Nė vienas nelošia futbolo.

ŠVENTASIS PRANCIŠKUS IR VILKAS

paruošė Ritonė Jotvingytė

Tuomet, kai Pranciškus jau buvo šventas, į Asyžiaus apylinkes atsibastė piktas vilkas. Jis draskė ir pjovė ne tik viščiukus ir paršiukus, bet ir į veršiukus kibo. Kartais net ir kumeliuką suėsdavo.

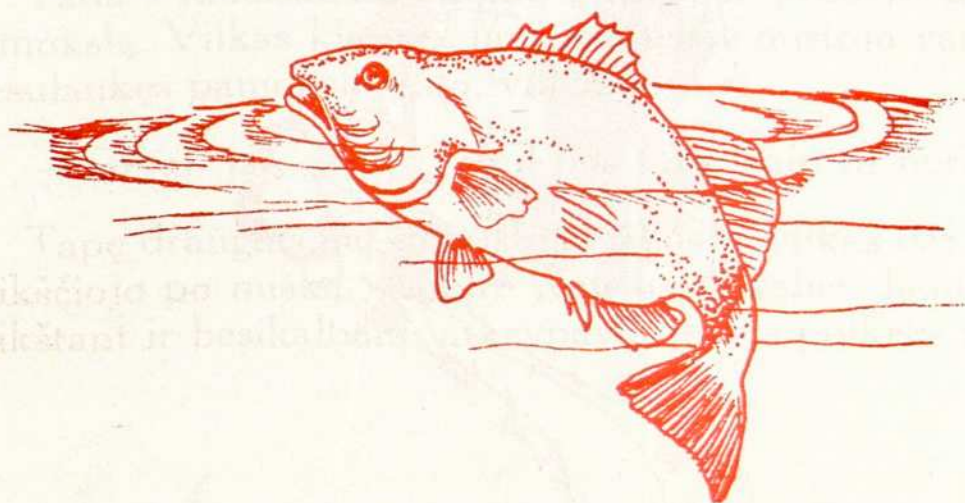
Asyžiaus apylinkių ūkininkai susirinko pasitarti, ką su tuo vilku daryti. Jie žinojo, kad Pranciškaus klauso paukščiai, gyvuliai, žvėrys ir net žuvys.

— Kai Pranciškus ima sakyti savo pamokslus žuvims, tos net išsižioja! Man nepasakysite, kad tai ne tiesa. Pats mačiau! — pasakoja vienas ūkininkas.

— Žioplos, tai ir išsižioja, — atkirto kitas.

— Pats esi žioplasis! Kai Pranciškus ima kalbėti, žuvys prie jo plaukia didžiausiais būriais. Atplaukia matytos ir nematytos: tos, kurias atneša srovė ir tos, kurios sugeba plaukti prieš srovę.

— Tai kas?
— Tai tas, kad kiekvienam aišku, jog žuvys supranta, ką jis joms sako, — gynė Pranciškaus galybę daug matęs ūkininkas.

— Tikra tiesa, — pritarė kitas. — Mačiau ir aš.
— Žinot ką! Prašykim šventojo, kad jis mums padėtų vilko atsikratyti. Jis galėtų jam pasakyti, kad savo pikto darbėlių dirbti išsikraustytų kitur. . .

— Gražiausia! — piktinosi anas smarkuolis. — Lyg patys negalėtume vilko sutvarkyti. Dar čia šventojo reikia!

Bet šventojo reikėjo. Vilko sugauti ir įvilioti į vilkduobę ūkininkams nepasisėkė. Ir toliau vilkas pjovė jų gyvulius.

Vieną dieną kaimo seniūnas, susitikęs šventąjį Pranciškų, ėmė ir paprašė:

— Tu, Pranciškau, esi išmintingesnis už mus visus. Tu ką nors gero sugalvosi. Tau ir Dievas padės mus nuo tos nelaimės apsaugoti. Neatsisakyk, — ir vyriausias ūkininkas pasakė, koks reikalas.

— Pabandysiu, — atsakė Pranciškus ir nuėjo į mišką pas vilką.

Susitikęs tą plėšrūną, pabarė už blogus darbus, paprašė, kad nustotų ūkininkų gyvulius pjauti ir siūlė pasitaisyti.

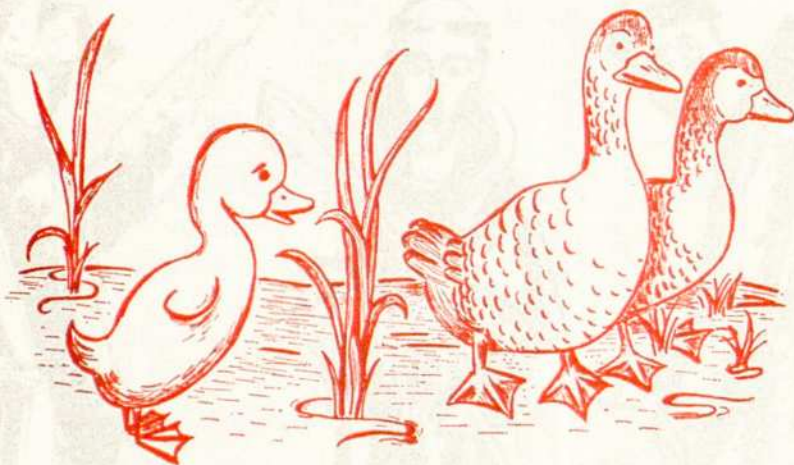
Vilkas šventojo klausė, pastatęs ausis ir iškišęs liežuvį. Bet, kai Pranciškus paklausė:

— Tai kaip, ar būsi geras? — vilkas pakratė galvą. Ne, geras jis būti nenori.

Tada Pranciškus atsirėmė į medį ir pradėjo sakyti pamokslą. Vilkas klausė. Jam net seilės nustojo varvėti. Nesulaukęs pamokslo galo, vilkas tarė:

— Gerai, jau gerai. Tegul bus taip, kaip tu nori.

Tapę draugais, šventas Pranciškus ir vilkas dar ilgai vaikščiojo po mišką. Aptarė įvairius reikalus. Jiems bevaikstant ir besikalbant, atkrypavo gražus pulkelis žąsų.

Žąsinas, pamatęs vilką, ištiesė kaklą ir, šy-šy-šyyy šnypšdamas, puolė.

— Dabar, vilkeli, — tarė Pranciškus, — gali įrodyti, kad tikrai esi mano draugas. Juk pažadėjai man, kad būsi geras. . .

Vilkas neatsakė nieko, tik kapt ir nukando žąsinui galvą.

— Ir vėl nusikaltai! — barė jį šventasis.

— O kam žąsinas šnypštė ant šventųjų? — pyko vilkas. — Sakei, kad įrodyčiau savo draugiškumą, ir įrodžiau! Dabar, kai žinau, kad žąsinas daugiau ant tavęs nešnypš, būsiu ramesnis.

Vilkas manė, kad gerą darbą atliko. Bet šventasis Pranciškus už tai jo nepagyre.

Supratęs, kad jis ir šventasis apie tuos pačius dalykus galvoja skirtingai, vilkas apsisuko ir, nė akių nepakėlęs, nubėgo atgal į mišką. O Pranciškus, pasimeldęs, ėmė galvoti apie naują pamokslą.

TEXT ILLUSTRATION

ŠVENTASIS PRANCIŠKUS

O. M.

Šventasis Pranciškus yra vienas iš labiausiai mylimų šventųjų. Jo šventė yra spalio 4-tą dieną.

Pranciškus gimė Asyžiaus miestelyje, Italijoje 1181 metais. Jis mirė 1226 metais, būdamas 37 metų amžiaus.

Pranciškaus tėvas norėjo, kad jis jam padėtų parduoti medžiagas. Jis pats galvojo, kad būtų įdomu ir garbinga tapti kariu ir laimėti mūšius.

Jis buvo labai linksmas — mėgo dainas ir juokus. Mėgo gražiai rengtis ir eiti į balius su savo draugais. Bet Dievas pašaukė Prancišką jam tarnauti. Pradžioje jis nenorėjo. Kartą, gražiai pasipuošęs, jis jojo keliu. Sutiko vargšą, raupsuotą žmogų apsidengusį skudurais. Pranciškus norėjo jam numesti pinigų ir joti toliau. Tačiau jis sustojo, nulipo nuo arklio, apkabino tą žmogų ir jį pabučiavo. Tada jis pajuto didelį džiaugsmą širdyje.

Pranciškus paliko savo tėvo namus, draugus ir išėjo Dievui tarnauti. Kartą jis išgirdo Dievo balsą jam sakantį: — Pranciškau, atstatyk mano Bažnyčią.

Pranciškus manė, kad Dievas jį kviečia taisyti sugriuvusias bažnyčias. Bet jis vėliau suprato, kad Dievas nori, kad jis parodytų žmonėms, kaip tikrai krikščioniškai gyventi Kristaus Bažnyčioje.

Pranciškus stengėsi gyventi taip, kaip Kristus. Jis rodė meilę kiekvienam žmogui. Jis vaikščiojo po kaimus ir miestus kviesdamas žmones sugrįžti prie Dievo.

Pranciškus buvo toks laimingas, draugiškas ir malonus, kad daugiau jaunų vyrų atėjo pas jį. Jis juos vadino "broliais". Taip atsirado pranciškonai. Pranciškonai seką Kristų švento Pranciškaus nurodytu būdu. Jų yra ir mūsų laikais. Gal pažįsti lietuvių pranciškoną?

Pranciškus norėjo gyventi taip, kaip Kristus. Jis norėjo žmonėms parodyti, kaip labai Kristus mus myli. Vienų Kalėdų metu jis lauke, viename urve paruošė Kristaus gimimo vaizdą. Žmonėsėjo iš arti ir toli tai pamatyti.

Ši buvo pirmoji prakartėlė.

Savo rankose ir kojose Pranciškus turėjo žaizdas, kaip Kristus, mirdamas ant kryžiaus. Tai buvo ypatinga

Dievo dovana. Jo širdis buvo pilna meilės visiems. Eidamas dulkinais keliais jis dainuodavo. Sukūrė giesmę, kurią pavadino "Saulės giesmė". Tos giesmės žodžiais dėkoja Dievui už visa tai, kas yra šioje žemėje — už saulę, mėnulį, vandenį, ugnį.

Šiais laikais mes giedame "Šv. Pranciškaus giesmę". Nors tie žodžiai nebuvo šventojo sukurti, bet mintys atitinka švento Pranciškaus dvasią. Jis visur norėjo nešti Kristaus meilę ir taiką.

**Mes norim nešti tavo taiką, —
Kur neapykanta, leisk sėti Tavo meilę;
Kur įžeidimas — Tavo atlaidumą;
Kur abejonė — tikėjimą Tavim.**

Taika, ramybė ir meilė prasideda žmogaus širdyje. Šiandien pasauly nėra taikos, nes žmonių širdys pilnos keršto ir neapykantos. Šventasis Pranciškus tą patį matė savo laikais. Jis mylėjo žmones ir norėjo, kad jų širdyse būtų meilė ir ramybė. To jis siekė visą gyvenimą.

Šventasis Pranciškus mylėjo ir gyvuliukus, kurie jo nebijojo ir pas jį ateidavo. Yra daug gražių pasakų apie jo nuotykius su gyvuliukais. Vienas jų yra apie šventojo susitikimą su vilku. Gyvuliai ir žvėrys jautė Pranciškaus didelę meilę ir todėl nebijojo.

PROTO MANKSTA

paruošė V. Augulytė-Bučmienė

I. PABAIK!

Mikutis daug ką pradeda, bet nedaug ką baigia. Štai, jis pradėjo piešti vaisius, bet nė vieno piešinėlio nebaigė. Po piešinėliais pradėjo rašyti vaisių vardus, bet ir jų nebaigė. Baik piešti ir rašyti ir nupieštus vaisius nuspalvok.

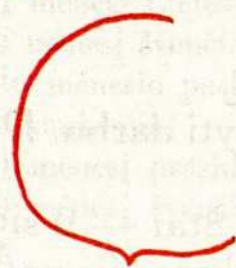
obu

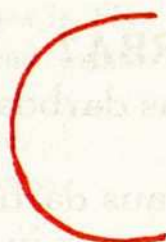
kria

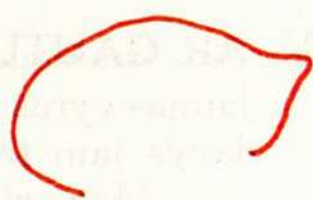
sly

pers

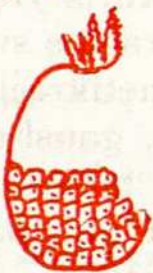
apel

citr

abrik

anan

fi

II. KUR KAS GYVENA?

(banginis — vandenyne)

bitė
karvė
lapė
paukščiukas
pelė
višta
voverė

oloje - avilyje - drevėje - lizde - tvarte -
urvelyje - vištidėje

III. PATARLĖS

Šiose trijose patarlėse praleisti keli žodžiai. Iš tų praleistųjų žodžių galima sudaryti dar vieną patarlę. Įrašyk žodžius ir parašyk tą ketvirtąją patarlę

1. Ne visa, kas auksu
2. negraibysi, taukų nelaižysi.
3. Alkanam juoda duona skani.
- 4.

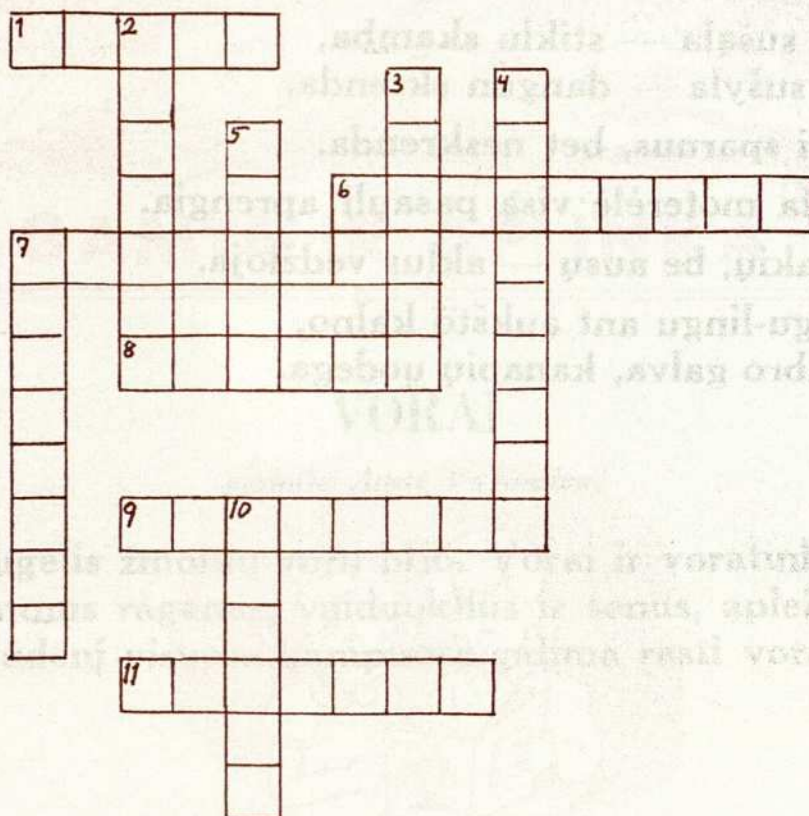
IV. AR GAUTUM DARBĄ?

Jaunas vyras nuėjo pas darbdavį prašyti darbo. Darbdavys jam tarė:

— Man reikia gudraus darbininko. Štai — 9 sidabriniai doleriai. Bet vienas iš jų — netikras; jis padirbtas iš pigaus metalo, kuris yra sunkesnis už sidabrą. Čia taip pat stovi paprastos svarstyklės, bet be jokių svarsčių. Jeigu atrasi netikrąjį dolerį, svarstyklės pavartojęs tik du kartus, gausi darbą, kurio prašai.

Jeigu būtum buvęs to jauno vyro vietoje, ar būtum gavęs darbą? Ar gali paaiškinti, kaip vyrukas atrado netikrąją monetą?

V. MĖNESIŲ KRYŽIAŽODIS

Skersai

1. Pirmasis pavasario mėnuo. Kai Velykos būna labai ankstyvos, jas švenčiame šį mėnesį.
6. Šį mėnesį Lietuvoje pjaunami rugiai.
7. Šį mėnesį švenčiame Jonines ir Tėvo dieną.
8. Šio mėnesio paskutinę dieną vaikai Amerikoje apsirengia kostiumais ir kaukėmis.
9. Šį mėnesį prasideda ruduo.
11. Šį mėnesį švenčiame Kalėdas.

Žemyn

2. Šį mėnesį 1918 metais Lietuvos Taryba paskelbė Lietuvos nepriklausomybės atstatymą.
3. Pirmasis metų mėnuo.
4. Šio mėnesio pradžioj minime Visų Šventųjų šventę ir Vėlines, o pabaigoj švenčiame Padėkos dieną.
5. Šį mėnesį švenčiama Jungtinių Amerikos Valstybių nepriklausomybės šventė.
7. Šio mėnesio pirmąją dieną leidžiama apgauti savo draugus.
10. Šį mėnesį švenčiame Motinos dieną ir ypatingai pagerbiame Mariją.

VI. MİSLĖS

1. Kai sušala — stiklu skamba,
kai sušyla — dangun skrenda.
2. Turi sparnus, bet neskrenda.
3. Maža moterėlė visą pasaulį aprenčia.
4. Be akių, be ausų — aklos vedžioja.
5. Cingu-lingu ant aukšto kalno,
sidabro galva, kanapių uodega.

- VII.** Pilnai atsukus kraną, baseinas prisipildo vandeniu per 2 valandas. O kai reikia visą vandenį iš to baseino išleisti, užtrunka 6 valandas.
- Vieną dieną sargas ištuštino baseiną, jį išvalė ir atsuko kraną, kad baseinas vėl prisipildytų. Bet jis užmiršo užkimšti vandens nubėgimo vamzdį. Per kiek laiko baseinas prisipildė?

RUGSĖJO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

I. 1. medis, 2. epušė, 3. duris, 4. išimt, 5. sėsti.

II. 1. baras, caras, karas, maras, naras; 2. juodas, kuodas, puodas; 3. laidas, 4. kopa, koja; 5. karklas; 6. sakys, 7. doras, noras; 8. tąsa. 9. neina; 10. šaukštas.

III. Skersai: 1. serbentas, 4. avietė, 5. vynuogė, 6. mėlynė, 7. braškė. Žemyn: 1. spanguolė, 2. agrastas, 3. žemuogė, 5. vyšnia.

IV. 1. grybas, 2. akys, 3. voras, 4. kryžius, 5. knyga.

VORAI

paruošė Austė Vygantienė

Daugelis žmonių vorų bijo. Vorai ir voratinkliai pri-
mena mums raganas, vaiduoklius ir senus, apleistus na-
mus. Rudenį visuose kampuose galima rasti voratinklių.

Ar visi vorai nuodingi?

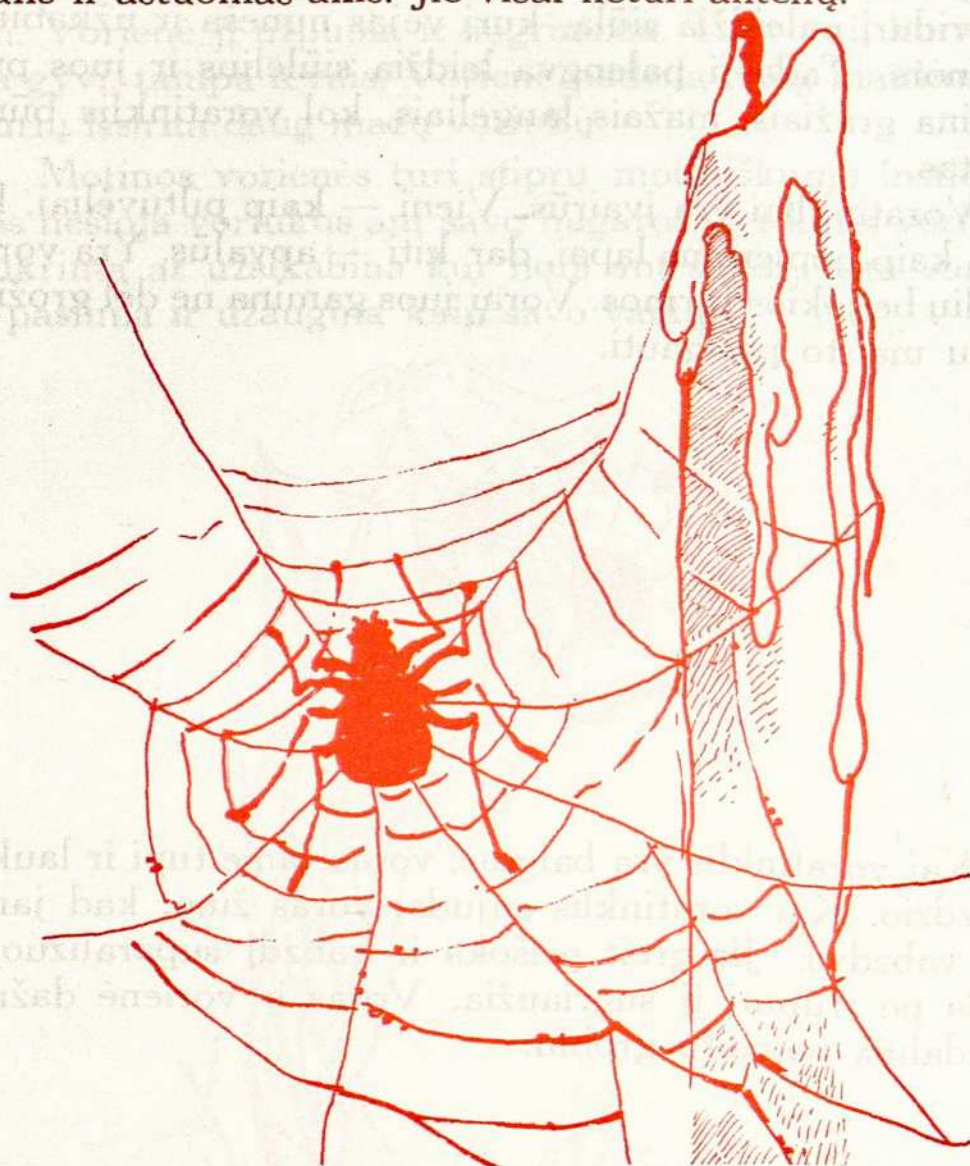
Ne. Kai kurie vorai žmonėms yra labai naudingi. Jie
naikina muses, uodus, žiogus. Vienas voras savo gyveni-
me gali pagauti apie 2000 vabzdžių.

Kai kurie vorai yra nuodingi: tai Juodoji našlė (Black
widow) ir Rudasis naminis voras (Brown house spider).
Šiuos vorus galima rasti Amerikoje.

Tarantula yra dideli, tamsūs, plaukuoti vorai. Senovėje Italijoje buvo manoma, kad tarantulos įkandimas yra mirtinas. Bet jei žmogus pašoka greitą, ugningą šokį — vadinamą „tarantella“ — jis gali išsigelbėti nuo mirties. Tačiau visa tai yra tik žmonių pasakojimai.

Vabzdžiai turi tris kūno dalis, turi anteną ir kelias akis — dvi dideles ir tris mažesnes. Vorai turi tik dvi kūno dalis ir aštuonias akis. Jie visai neturi antenų.

Kaip vorai daro voratinklius?

Pagaminus ploną siūlelį, vorienė vieną galą pritvirtina prie medžio šakos ar prie sienos ar lango rėmo namo kampe. Kitą galą nuneša prie kitos šakos ar kito kampo. Per vidurį paleidžia siūlą, kurį vėjas nuneša ir užkabina kur nors. Tada ji palengva leidžia siūlelius ir juos pritvirtina gražiais, mažais langeliais, kol voratinklis būna baigtas.

Voratinkliai yra įvairūs. Vieni — kaip piltuvėliai, kiti — kaip popieriaus lapai, dar kiti — apvalūs. Yra voratinklių be jokios formos. Vorai juos gamina ne dėl grožio, o sau maisto pasigauti.

Kai voratinklis yra baigtas, voras jame tupi ir laukia vabzdžio. Kai voratinklis sujuda, voras žino, kad jame yra vabzdys. Jis greit prišoka ir vabzdį suparaližuoja. Tada po truputį jį sugriaužia. Voras ir vorienė dažnai pasidalina pagautu grobiu.

Vorų šeimos gyvenimas

Kartais vyriškos giminės voras ateina pabendrauti pas vorienę. Bet dažniausiai ta draugystė baigiasi voro mirtimi. Vorienė jį užpuola ir sugriaužia. Tie vorai, kurie lieka gyvi, tampa tėvais. Vorienė padeda daug kiaušinių, iš kurių išsirita daug mažų voruukų.

Motinos vorienės turi stiprų motiniškumo instinktą. Jos nešioja voruukus ant savo nugaros. Jei kuris voruukas nukrinta ar užsikabina kur nors ant šakos, kita vorienė jį pasiima ir užaugina kaip savo vaiką.

Vinco Kudirkos lituanistinė mokykla Kanados sostinėje, Otavoje, šiemet švenčia 35 metų sukaktį. Mokyklos vedėja — Alė Paškevičienė.

MŪSŲ KLASĖ

Alė Paškevičienė

Kai naujus metus pradėjom,
Daug mes nuotykių turėjom:
Keitėm kambarius, klajojom,
Kol, kur buvom, apsistojom...

Mokytoją turim vieną,
Ji globoja mus kiekvieną:
Aštuoniukę suraitysi,
Tiek čia mūsų priskaitysi.

Raimundas čia vyriškiausias,
Būt seniūnu tinkamiausias.
Daiva — amžiumi vyriausia,
Ji mokyklą baigs pirmiausia.

Andrius, Aleksas, Linutė
Ir Rasa — tai jos sesutė;
Dar Iloną, Emmą turim, —
Į visus aštuonis žiūrim.

Kai paaugome visi —
Jau ir skyriai mūs kiti.
Turim čia jų net šešis, —
Tuo tik skiriamės mes vis...

Bus šiais metais kiek skirtinga —
Sukaktis čia ypatinga.
Kai užbaigsim tuos metus,
Ilgai, ilgai minėsit mus.

Emma Naujokaitytė-Lewis

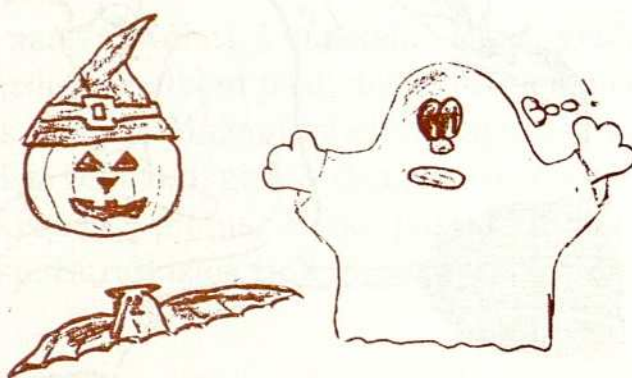
RAGANĖLIŲ NAKTIS

V. Kudirkos lit. mokyklos mokinių kūryba

Kas tą džiaugsmą apsakys...
Raganėlių vėl naktis —

Raimundas Verbyla, 11 m.

Ilona Naujokaitytė-Lewis, 10 m.

Aleksas Čeponkus, 8 m.

Į mėnulį ant raketos,
Raganėlė susirietus...
Ūžė, dūmė, kiek galėjo,
Kol vėl žemėn nugarmėjo.

Daiva Jurkutė, 14 m.

Rasa Augaitytė, 7 m.

Andrius Čeponkus, 7 m.

RUDUO

Metai turi keturis skirtingus laikus: pavasarį, vasarą, rudėnį ir žiemą. Kiekvienas jų yra savaip gražus. Dabar jau įpusėjo ruduo. Šiuo metu man atrodo, kad tai gražiausias metų laikas.

Vieną rytą aš išėjau pasivaikščioti į miškelį. Buvo graži diena. Visur mačiau gražiausiom spalvom pasipuošusius medžius. Tas grožis atrodė, kad tęsis neilgai. Mažam vėjeliui papūtus, tie gražūs medžių lapai ima kristi žemėn. Išgirstu danguje skrendančių paukščių garsus. Jie skrenda į pietus. Miške pamatau voveraites, kurios vis kažko ieško. Suradusios tinkamą maistą žiemai, kažkur dingsta.

Gamtoje vyksta pasiruošimas žiemai. Einu mišku toliau. Užuožiu įvairius rudens kvapus. Kai einu per nukritusius nuo medžių lapus — jaučiu senų lapų kvapą. Kitur užuožiu grybų kvapą. Prie pušų ir eglių — užuožiu jų kvapą. Staiga užuožiu ir visai skirtingą, nemalonų kvapą — gal išgąsdinau šėšką?!

Raimundas Verbyla, 11 m.

Lina Augaitytė, 5 m.

ALP 1785

Šiomet išleista eilių knygelė vaikams:

NERIMA NARUTĖ
PASKAITYK, MAMYTE

Joje yra dvi sklandžiai eiliuotos pasakos mažamečiams vaikams,
gausiai ir gyvai iliustruotos Rūtos M. Gečienės.

Knygelės kaina \$2.00

Galima įsigyti pas autore šiuo antrašu:

125 Hager Rd.

Rochester, NY 14616

MŪSŲ VAIKAS

Čikagoje leidžiamas laikraštėlis mažamečių vaikų tėvams.
Spausdinama daug naudingų žinių mažų vaikų auklėjimui:

- straipsniai auklėjimo klausimais
- žinios apie lietuviškus papročius ir pan.
- patarimai mažamečių užsiėmimams
- medžiaga lietuvių kalbos lavinimui.

Laikraštėlį redaguoja prityrusios mažų vaikų auklėtojos.

1986 metais išėjo jau 3 numeriai.

Redakcijos ir administracijos adresas:

3704 W. 68th Street

Chicago, IL 60629

90.744.136.